

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1946 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av väckt motion om dyrtidstillägg till den hos riksdagens kamrar, utskott och kansli tillfälligt anställda personalen.

I en inom andra kammaren under nr 109 väckt motion, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har herr *Eriksson* i Stockholm hemställt, att riksdagen måtte besluta, att dyrtidstillägg efter ett procenttal av 28 må under innevarande riksdag tills vidare, intill dess annorlunda kan vara av riksdagen bestämt, utgå *dels* å arvodesbelopp av högst 400 kronor i månaden till envar av den hos riksdagens kamrar, utskott och kansli tillfälligt anställda personalen, *dels ock* å arvodesbelopp, överstigande 400 men ej 900 kronor i månaden, till sekreterare hos kammare och i ständigt utskott samt notarie med sekreterargöromål i dylikt utskott, under förbehåll likväl beträffande sist omnämnda dyrtidstillägg, att detsamma såvitt angår statstjänsteman må utgå endast för tid, varunder vederbörande med avstående av samtliga med statstjänsten förenade löneförmåner åtnjuter hel ledighet från denna på grund av tjänstgöring hos riksdagen.

Till stöd för ifrågavarande förslag har anförts följande:

»Riksdagen fastställde vid 1939 års riksdag avlöningsbestämmelser för den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen. På grund av därefter inträdda förändringar i penningvärdet har sedermera från och med 1941 års riksdag, enligt särskilda för envar riksdag gällande grunder, bestämts att utöver fastställda avlöningsförmåner dyrtidstillägg skulle utgå. 1945 års riksdag beslutade viss höjning av den procentsats efter vilken dyrtidstillägget beräknades för den vid sistnämnda riksdag anställda personalen.

Även vid innevarande års riksdag kvarstår behovet av dylikt dyrtidstillägg. De för föregående års riksdag fastställda grunderna torde oförändrade böra bibehållas.

I proposition nr 3 föreslår Kungl. Maj:t provisorisk förbättring i löneställningen för vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. Det förefaller som om de motiv, som anföras för denna avlöningsförstärkning, även skulle vara tillämpliga för åtminstone viss del av den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen. Därest riksdagen bifaller nyssnämnda Kungl. Maj:ts förslag torde det böra ankomma på bankoutskottet att pröva huruvida för riksdagens egen personal skäl för provisorisk avlöningsförstärkning föreligger och eventuellt framlägga förslag härom.»

Bihang till riksdagens protokoll 1946. 8 saml. Nr 7.

Utskottet. Utskottet tillstyrker det i motionen framställda yrkandet, att dyrtidstillägg under innevarande riksdag skall utgå till riksdagens personal efter samma grunder som under 1945 års riksdag.

Såsom i motionen framhålls, har Kungl. Maj:t i propositionen nr 3 till innevarande riksdag framlagt förslag om tillfälligt lönetillägg under budgetåret 1945/46 och provisoriskt lönetillägg under budgetåret 1946/47 till vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. att utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av Kungl. Maj:t. Riksdagen har numera på hemställan av statsutskottet (utl. nr 28) bifallit Kungl. Maj:ts förslag.

Frågan huruvida och i vad mån tillfälligt lönetillägg bör utgå till riksdagens personal torde få bedömas under hänsynstagande till de villkor för utbekommande av dylikt tillägg, som kunna komma att bli meddelade av Kungl. Maj:t. Först sedan föreskrifter i ämnet utfärdats, torde det vara möjligt att upptaga detta ärende till behandling.

Det av Kungl. Maj:t föreslagna provisoriska lönetillägget är att anse såsom ett förskott i avbidan på en blivande definitiv lönereglering för statstjänstemännen. Utskottet får erinra, att avlöningen till riksdagens personal avvägs i viss relation till lönenivån för de statsanställda samt att riksdagens personal tillerkänts — förutom enahanda dyrtidskompensation — samma löneförbättring, som vid senaste statliga lönereglering kommit befattningshavare i motsvarande lönelägen till del. Frågan om beredande av provisoriskt lönetillägg till riksdagens personal fr. o. m. den 1 juli 1946 synes därför böra upptagas under innevarande riksdagssession. Förslag i sådant avseende torde enligt utskottets mening lämpligen böra prövas i samband med ovanberörda fråga om tillfälligt lönetillägg åt personalen.

Utskottet har uppdragit åt sitt kansli att verkställa en utredning i fråga om här avsedda lönetillägg till riksdagens personal, vilken utredning kommer att överlämnas till kamrarnas herrar talmän för vidare åtgärd.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 109, må besluta, att dyrtidstillägg efter ett procenttal av 28 skall under innevarande riksdag tills vidare, intill dess annorlunda kan vara av riksdagen bestämt, utgå dels å arvodesbelopp av högst 400 kronor i månaden till envar av den hos riksdagens kamrar, utskott och kansli tillfälligt anställda personalen, dels ock å arvodesbelopp, överstigande 400 men ej 900 kronor i månaden, till sekreterare hos kammare och i ständigt utskott samt notarie med sekreterargörömsål i dylikt utskott, under förbehåll likväl beträffande sist omförmälda dyrtidstillägg, att detsamma såvitt angår statstjänsteman må utgå endast för tid, varunder vederbörande med avstående av

samtliga med statstjänsten förenade löneförmåner åtnjuter hel ledighet från denna på grund av tjänstgöring hos riksdagen.

Stockholm den 5 mars 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Åkerberg, Carlström, Sundvik, Friggeråker, Leander, Lindblom, Fahlander* och *Andersson* i Tidaholm;

från andra kammaren: herrar *Svedman, Paulsen, Andersson* i Munkaljungby, *Johnsson* i Kastanjegården, *Sundberg, Nilsson* i Landskrona, *Wiberg* och *Persson* i Norrby.
